

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

IV. Quia quandam æqualitatem habet cum Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

minem, & Virgo Benedicta vestitum eum in praesepio suis pauperculis pannis, & processu temporis, tunicam ei inconsutilem fecit, quae prævaluit omnibus vestibus Mundi. Docuit Deus hominem sapientiam; & sapientissima & prudentissima Virgo Maria docuit Christum puerilia nociva fugere, & sequi eam: nutritivit Deus hominem de fructibus paradisi, & B. Virgo &c. Plura his addit S. Anselm. lib. de celo: Virg: c. 1. Sicut Deus suâ potentia parando cuncta Pater est Deus omnium; Ita B. Dei genitrix Maria cuncta reparando Mater est & Domina rerum, Deus enim est omnium Dominus, singula in sua natura propria visione constituendo: & Maria est Domina rerum singula congenita dignitati, per illam quam meruit gratiam restituendo. Et quemadmodum Deus ex substantia genuit eum, per quem cuncta originem dedit; Ita B. Virgo de sua carne Mundissima peperit illum, qui decorum primæ creationis omnium, cunctis restituit. Prosegitur id ipsum Dion: Carth: libro de laud: Virg: art: 3. Quemadmodum supermisericordissimus Deus nullum bonum quamvis extra charitatem factum deserit irremunerauit, sic Deiformis Dominus piissima Virgo Maria nullum obsequium sibi impensum relinquit impremitum.

4. Quia quandam æqualitatem habet cum Deo.

Paulus de Heredia tract: de B. V. Conceptione. Tot sunt Mariaæ perfectiones, si nos effingeremus Deum creare alterum mundum huic consimilem, qui millione repleretur, & in hoc quo sumus non essent nisi carduelis & aves, quarum penne linguae efficerentur, quæ nihil aliud canerent, quam gloriosæ Virginis laudes, cantibus varijs, ita quod ante cecinerint amplius repetere non possent, exq; aves non comedenter nisi granum millij, triginta millibus annis, prius nullum absumerent, quam laudes Virginis gloriose finem consequi possent, cum sint infinitæ. *Hymnus Joan. Hondemius.* Angelorum si linguis clamitem parum erit quodecumque recitem laude tua, quæ trahis alitem Mælestas ad carnis limitem. *Et in hymno de Excelle: Dei: Verbi Princeps Paulus opprimitur,* si te satis laudare nititur, Augustini sermo reputatur, Auri lingua Joannis labitur, Pius tibi cedit Ambrosius, Leo Papa nil dicit plenius, laudi subiecti sacer Gregorius, & Translator sicut eximus. Et quid dicam linguis copia, Cherub mutus, habent ingenia mira laudis tuæ magnalia. Dicat Verbum per quod sunt omnia.

Ita arguuntur S. Bernardin, Senensis tomo 1. serm: 61. c. 120. Quod Deus generaret Deum, non requirebatur in Deo dispositio, cum ei ex natura conveniret ut per viam naturæ intellectus produceret Verbum per omnia sibi æquale: immo impossibile est, quod non generaret Verbum propter suam fecunditatem; sed quod fæmina conceperet, & pareret Deum, fuit miraculum miraculorum, oportuit enim, ut sic dicam, fæminam elevari ad quandam Divinam æqualitatem, per quandam quasi infinitatem perfectionum, & gratiarum. Cui multum consonat quod dixit Leontius

Leontius Cypr. Neapolitanus hom. in S. Simeonem, Divinæ, ait Virgo, ac consubstantialis Trinitatis suæ effecta particeps. Ut quodam sensu facta sit complementum Trinitatis. Ira H[eribertus] chius Jerosol. hom. 2. Arca Noë duas, aut tres contignationes, & manfones habebat, Maria autem Universum Trinitatis complementum. Et quod dixit Andr. Cret. Oratione 2. Compendium incomprehensibilium perfectionum D[omi]ni. Quod forte respexit Buteo in hymno, ubi Virginem vocavit Radium solis intelligibilis, Et Chrysippus Orat. de Deipara, Radicē honorū omnium. Et Epiphanes orat. de laudibus B.V. Radiū gloriæ. Et Bonaventura in psalm. Mari. Aulam solis. Et Andreas Cret. orat. 2. de Assumpt. Rem illam magnam venerandæ œconomia, quam cupiunt Angeli inspicere. Damian. serm. de Nativitate B.V. Illa quæ instar cœli totius Divinitatis meruit esse Sacrum.

5. Quia Spiritum Sanctum magnificavit.

*S. Josephus Confessor in Meneis 2. Jan. ode 5. Ita Sanctam Virginem salutat. Ave quæ es pratum totius fragrantia sancti Spiritus, sed quomodo magnificaverit Spiritum sanctum exponet nobis Tuitiensium Abbas Rupertus in cap. 1. Matthæi. Spiritus S. maximè in hoc facto nominatur: nusquam enim antea absolute Spiritus Sanctus, sed relativè scribitur Spiritus Dei, sive Spiritus Domini, ab hoc ferè loco primum infonuit in auribus nostris, hoc reverendum & insigne vocabulum, proprium atque absolutum Spiritus Sanctus, ubi Angelus ad Mariam dixit: Spiritus S. super venies in te, quam ob causam, nisi quod cum magna reverentia cogitandum sit, maximè ex hoc opere, quod in Maria operatus est, claruit hic Spiritus Domini, quod verè Sanctum est. Merito alicubi Sanctæ Virginem Ecclesia Catholica appellat *sacrum*. Spiritus S. in quo ut in loco proprio magis clarescit, & colitur.*

6. Quia DEI amica intima.

Qui vel aspicerit Canticum Cantorum, statim id clarissimè cognoscet sed audiat etiam S. Anselmum lib. de Excell. V. cap. 4. Estne putatis ulla mens hominis, quæ modum hujus dilectionis, quam Deus ad Virginem habuit, queat penetrare? Etulterius. Potestne quæso ullus hominum, aut Angelorum ipsius amoris immensitatem penetrare? Ita Deus amavit Mariam, sed & Maria DEUM ex sensu S. Bernardini tom. 2. serm. 31. cap. 2. Statim in utero amorem incepit ob acceleratum usum rationis, ubi jam perfectissimas contemplationes inclusa utero Matris exercebat. Ecce enim amorem. Idem tom. 1. sermone 61. art. 3. cap. 3. docet. Nè somno quidem interrumpebat. S. Anselmus de Excell. Virginis cap. 4. Quantus hic amor fuerit, declarat, cum dicit: Superat omnium Creaturarum amores, & dulcedines, magnitudo amoris Virginei in Filium suum & dulcedinis immensitas quæ exultabat & hqueiebat in Dominum Deum suum.

A. 3.

Vicissim